

РЕШЕНИЕ

№ 22915

гр. София, 09.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав,
в публично заседание на 10.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

като разгледа дело номер **8305** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 128, ал. 1, т. 8 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 270, ал. 2 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по предявен от А. М. А. от [населено място] иск за обявяване нищожността на Решение № 9999/08.11.2022 година, постановено по к.адм.дело № 10882/2021 година по описа на Върховния административен съд на Република България.

Ищецът твърди, че решението противоречи на чл. 118 от Конституцията на Република България, както и че искането по чл. 251 от ГПК не е съобщено на страните. Претендира присъждане на вреди.

С Разпореждане № 15647/26.08.2024 година производството по делото е оставено без движение, с указания за уточняване на твърденията за нищожност на решението и претендираните вреди.

С молба от 02.09.2024 година ищецът е уточнил, че решението е постановено от незаконен състав, както и че ще уточни претенцията за вреди в съдебно заседание.

С Определение № 16543/11.09.2024 година производството, в частта на предявения иск за присъждане на обезщетение, е прекратено, поради нередовност на исковата молба.

В съдебно заседание ищецът не се явява и не изразява становище по същество.

Ответникът – Дирекция за национален строителен контрол не изпраща представител и не изразява становище по същество.

Съдът след преценка на събраните в хода на административното и съдебното

производство писмени документи приема за установено от фактическа страна следното:

Предмет на иска е прогласяване нищожността на Решение № 9999/08.11.2022 година, постановено по к.адм.д. № 10882/2021 година по описа на Върховния Административен съд на Република България.

С решението е оставено в сила Решение № 7173/27.09.2021 година, постановено по адм.д. № 1152/2020 година по описа на Административен съд – София-град, с което е отхвърлена молбата на А. М. А. от [населено място] за тълкуване на Решение № 7233/14.12.2020 година, постановено по адм.д. № 1152/2020 година по описа на Административен съд – София-град.

В разпоредбата на чл. 128, ал. 1, т. 8 от АПК е предвидена възможност да бъде искано прогласяване на нищожност на съдебно решение. Тази възможност не е ограничена със срок, стига решението да не е било предмет на инстанционен контрол, в който да е била обсъждана валидността му съгласно чл. 218, ал. 2 от АПК.

Обхватът на проверката в производството по чл. 128, ал. 1, т. 8 от АПК се ограничава само до валидността на съдебния акт. Това е така, тъй като съдебното решение, в качеството си на държавен правосъден акт, с който е разрешен правен спор, се ползва от стабилитет, настъпващ вследствие неизменността му от съда, който го е постановил, необжалваемостта му пред горната инстанция и неотменимостта му по реда на отмяната. Необжалваемостта на решението заздравява недопустимите и неправилните съдебни актове. Тя е условие за пораждаване на правните последици от решението и по-специално на силата на пресъдено нещо. В случая предмет на контрол е необжалваемо съдебно решение. След като решението се ползва от сила на пресъдено нещо, не е възможно ново повдигане на същия правен спор, тоест преразглеждане на установяванията, правните квалификации и изводите по същество, което става чрез оспорване на допустимостта и правилността на съдебното решение. Безсрочната възможност по чл. 128, ал. 1, т. 8 от АПК е открита само за нищожните решения, тъй като само те не са годни в нито един момент да породят присъщите на съдебния акт правни последици.

Установените изисквания за валидност на съдебното решение са то да бъде постановено от надлежен орган, функциониращ в надлежен състав, в пределите на правораздавателната дейност на съда, да са спазени изискванията за писмена форма и подпис, както и да може да бъде разбрана изразената от съда воля.

В настоящия случай атакуваното съдебно решение е постановено от Върховния административен съд на Република България в производство по обжалване на решение, постановено от административен съд, на който е подведомствено производството по тълкуване на влязло в сила съдебно решение по чл. 251 от ГПК.

Съдебното решение е постановено от надлежен състав от трима съдии, избран на принципа на случайното разпределение.

Видно от представената справка от Председателя на Върховния административен съд на Република България съдиите Т. Р. и А. А. са съдии във Върховния административен съд на Република България, а съдия С. Р. е командирован във Върховния административен съд на Република България със Заповед № 2326/22.07.2022 година на Председателя на Върховния административен съд на Република България.

Съдът намира, че са спазени изискванията за писмена форма и решението е подписано. Не се констатира твърдяните от ищеца пороци. Постановеният

диспозитив, с който обжалваното съдебно решение е оставено в сила, съответства на изложените мотиви.

Другото твърдение за нищожност на съдебното решение е нарушаване на чл. 118 от Конституцията на Република България.

Разпоредбата гласи, че правосъдието се осъществява в името на народа, което означава, че дейността на съдебната власт е публична, прозрачна и предсказуема. Решението е постановено след проведено публично съдебно заседание, „в името на народа“.

Другото наведено твърдение е за нищожност на Решение № 7173/27.09.2021 година, постановено по адм.д. № 1152/2020 година по описа на Административен съд – София-град, с което е отхвърлена молбата на А. М. А. от [населено място] за тълкуване на Решение № 7233/14.12.2020 година, постановено по адм.д. № 1152/2020 година по описа на Административен съд – София-град, което не несъобразено от състава на Върховния административен съд.

Това твърдение не подлежи на разглеждане в това производство, тъй като не се отнася за атакуваното съдебно решение. При произнасянето си съставът на Върховният административен съд на Република България е изложил мотиви и по това твърдение на ищеца.

По изложените съображения предявеният иск следва да се отхвърли, като неоснователен.

Предвид горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от А. М. А. от [населено място] иск за обявяване нищожността на Решение № 9999/08.11.2022 година, постановено по к.адм.дело № 10882/2021 година по описа на Върховния административен съд на Република България.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните.

СЪДИЯ: